

Een nieuwe diaken

...Stéfanus, een man vol des geloofs en des Heiligen Geestes. Handelingen 6:5b

De eerste christengemeente in Jeruzalem groeit erg snel. Velen komen tot bekering. Wat zien we hier duidelijk dat als de Heilige Geest werkt, er dan wonderen gebeuren. Dan komen er zondaren tot bekering. Wil je bekeerd worden? Dan moet je vragen of de Heilige Geest in je hart wil komen. Dan gebeuren er ook in jouw leven wonderlijke dingen. Tot de gemeente behoren veel Joden die wonen in Jeruzalem, de Hebreëën genoemd. Maar ook veel Joden die komen uit de verstrooiing, de Grieksen genoemd. Het alles met elkaar delen, zoals dat er in het begin was, gaat niet meer, want de gemeente wordt te groot. Tegelijk voelen de Grieksen zich achteruitgezet. De apostelen kunnen het werk niet meer alleen aan. Daarom wordt besloten om andere mannen te verkiezen, die speciaal voor de armen gaan zorgen. Een nieuw ambt wordt ingesteld, dat van diaken. Er worden niet zomaar mensen aangesteld. Nee, men ziet om naar mannen vol des Heiligen Geestes en wijsheid. Dit betekent dat men mannen zoekt met gaven van de Heilige Geest om dat ambt met getrouwheid en voorzichtigheid te kunnen uitoefenen. Er worden er zeven gekozen. Eén van de zeven is Stéfanus. Van hem staat er geschreven *vol des geloofs en des Heiligen Geestes*. Hij was door de Heere met nog meer gaven bedeeld dan de anderen. En Stéfanus gebruikte die gaven niet tot eigen roem en eer. Gods eer was het enige dat voor Stéfanus telde. Hoe gebruik jij de gaven die God je heeft gegeven? Tot eer van jezelf of tot eer van God?

Lezen: Handelingen 6: 1-7

Beschuldigd van laster

En stelden valse getuigen... Handelingen 6:13a

Stéfanus was niet alleen een diaken, maar ook een evangelist. Niet alleen in zijn daden, het verzorgen van de armen, maar ook in zijn woorden gaat er veel van hem uit. Hij verkondigt onder de Joden de Heere Jezus. Zij, de Joden, hebben Hem wel gekruisigd, maar die door hen verworpen Jezus is de van God beloofde Messias. Stéfanus mag zijn werk doen vol geloof en kracht. Met grote overtuiging spreekt hij en de Heere gebruikt zijn woorden tot bekering van velen. Maar waar de Heere krachtig werkt, daar komt ook de tegenstand. De tegenstand begint ermee dat de Joden met Stéfanus gaan twisten, discussiëren. En als ze hem niet kunnen weerleggen, dan komt de laster. Dat betekent dat hij wordt uitgemaakt voor een leugenaar. Laster is het machtigste wapen van de duivel! Het loopt zo hoog op dat ze Stéfanus sleuren voor het machtige Sanhedrin, de Joodse raad. Stéfanus mag en moet dit ondergaan, net als zijn Meester. Hoe is dat bij jou als je gelasterd, bespot wordt? Als je alleen staat omdat je naar de kerk gaat? Durf je er dan voor uit te komen? Vraag maar veel om dat geloof van Stéfanus. Dan vind je het niet zo erg als je merkt dat je wel eens alleen staat tegenover de mensen. Want al stond Stéfanus alleen, toch was hij niet alleen, want hij had de Heere in zijn hart en dan ben je nooit alleen.

Lezen: Handelingen 6:8-15

De rede van Stéfanus (1)

En zeide: Gij mannen broeders en vaders... Handelingen 7:2a

Voor het Sanhedrin met de machtige hogepriester als voorzitter houdt Stéfanus een rede die we lezen in Handelingen 7:2-53. Wat een geloofsmoed om zo te getuigen! Stéfanus gaat het Sanhedrin een geschiedenisles geven! Niet zomaar een les. Nee, hij begint bij Abraham, daarna noemt hij Jozef. Steeds wijst hij erop dat God doet wat Hij beloofd heeft. Dat was zo bij Abraham en bij Jozef. En dat deed de Heere ook bij Mozes. Vanaf vers 17 gaat Stéfanus spreken over Mozes. Hij was voor het Sanhedrin de grootste profeet. Ze waren er erg trots op dat ze zijn volgelingen waren. Maar Stéfanus laat zien dat ze dat helemaal niet zijn. Mozes kreeg van het volk Israël in zijn dagen niets anders dan tegenstand. Stéfanus bewijst dat wat het volk toen met Mozes deed, precies hetzelfde is als wat zij nu doen tegenover de Heere Jezus. Ze denken dat ze Mozes eren. Maar dat is niet zo. “Want,” zegt Stéfanus, “als jullie Mozes echt zouden eren, dan zouden jullie nu geloven in de Heere Jezus.” Waarom? Omdat Mozes een afbeelding, type van de Heere Jezus is en ook steeds heen wijst naar Hem. “Toen was het volk ongelovig en nu zijn jullie het weer”, zegt Stéfanus. Ongeloof is de grootste zonde. Dat is nog zo. Het ongelooft dat Stéfanus hier bedoelt, is dat je denkt dat je God kan begrijpen en dat je bij de Heere een streepje voor hebt. En dat is hoogmoed. Ongeloof is denken dat je God dient, maar dat je het eigenlijk niet echt doet. Hoe is dat bij jou?

Lezen: Handelingen 7:18-37

De rede van Stéfanus (2)

Gij hardnekkigen en onbesnedenen... Handelingen 7:51a

In het laatste stuk van zijn rede spreekt Stéfanus over de tabernakel en de tempel. De tempel was voor de Joden en het Sanhedrin een heilige plaats, want daar woonde toch de Heere. God gaf aan het volk Israël een tabernakel en later mocht Salomo een tempel bouwen. Het was de plaats waar de Heere liet zien dat Hij, de hoge God, wilde wonen onder Zijn volk. Maar niet de tent als tent, of het mooie tempelgebouw als gebouw was heilig. Het was heilig omdat God erin wilde wonen. Het Sanhedrin dacht: wij hebben de tempel en daarom hebben wij God onder ons. “Nee,” zegt Stéfanus, “dat is mis. God is veel te groot dan dat Hij opgesloten kan worden in een gebouw. Dus jullie hebben geen grote, maar juist veel te kleine gedachten van God.” Het tempelgebouw vereren de Joden, maar de Heere verachten ze. Het erge is, dat ze het zelf helemaal niet beseffen dat ze dat doen! Omdat het tempelgebouw in Jeruzalem staat, denken ze dat ze God in hun midden hebben en dat ze te allen tijde over God kunnen beschikken. Daarom zegt Stéfanus tegen die deftige mannen van het Sanhedrin: *Gij hardnekkigen van hart*. Hardnekkig betekent stijfkoppig, hoogmoedig. En dat waren ze! Omdat ze niet wilden buigen voor God, en zo weerstonden ze de Heilige Geest. Heb jij al leren buigen voor God? Niet God moet voor ons buigen, maar omgekeerd: wij moeten buigen voor Gods grootheid en majesteit. En dat doen we niet, omdat we zo hoogmoedig zijn.

Lezen Handelingen 6:44-53

Stervend bidden

En zij stenigden Stéfanus. Handelingen 7:59a

Stéfanus wijst de Joden op hun hardnekkigheid van hart. Dat verdragen ze niet. Ze worden ontzettend boos. Lees maar wat er staat in vers 54. Stéfanus zegt dat ze helemaal geen kinderen van God zijn! Want hun hart is niet vernieuwd. Dit heeft nog nooit iemand tegen hen durven zeggen. Ze willen het ook niet horen. Ze stoppen hun oren dicht. Wat erg als we denken bekeerd te zijn en het helemaal niet zijn! Zo was het bij deze mensen. Bij de bekering maakt God ons nederig en worden we bang dat we ons zullen bedriegen. Daar hebben deze mensen geen last van. Hun vijandschap is zo groot, dat ze in grote woede Stéfanus gaan stenigen. En in Stéfanus verwerpen ze de gekomen Messias, Jezus Christus. Maar Stéfanus is onaantastbaar. Hij mag de hemel geopend zien. Hij voelt de stenen die ze werpen niet. Hij verlangt om bij de Heere te zijn. Stervend bidt hij voor zijn vijanden. Bijna dezelfde woorden die de Heere Jezus aan het kruis bad voor de soldaten, bidt Stéfanus. En toch anders. Stéfanus bidt eerst als een zondaar, of God hem wil aannemen, vers 59, en daarna bidt hij voor zijn vijanden. Wat een groot geloof! Stéfanus mag zo bidden, omdat hij ziet op de Heere Jezus, Die om de zonden, ook van hem, Stéfanus, Zich liet nagelen aan het kruis. Alleen als we door het geloof op Jezus mogen zien, dan kunnen we ook bidden voor onze vijanden.

Lezen: Handelingen 7:54-60

Grote gevolgen

Die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stéfanus geschied was. Handelingen 11:19a

De steniging van Stéfanus had grote gevolgen. De Joden waren niet alleen woedend op Stéfanus, maar werden het ook op alle volgelingen van Jezus van Nazareth. Hoe durfden die volgelingen te zeggen dat zij, Gods volk, Mozes en de wet niet eerden. En bovendien beweerden die volgelingen dat Jezus was opgestaan uit de dood! Dat was toch een leugen? De Romeinse soldaten hadden immers gezegd dat Zijn volgelingen zelf Zijn lichaam hadden geroofd. Die verderfelijke sekte moest worden uitgeroeid. De vervolging van de gemeente te Jeruzalem brak uit. De kerk kwam in de verdrukking. Het gevolg was dat veel gelovigen wegvluchtten uit Jeruzalem, heel Israël door. Ja, ze vluchtten zelfs over de grens naar de heidense wereldstad Antiochië. De duivel wilde de kerk vernietigen, maar God gebruikt de verstrooiing om veel anderen, ook heidenen, tot bekering te brengen. En dan lezen we dat ook in Antiochië een gemeente ontstond uit de heidenen. Hier is het begin van de wereldooft. Wat werkt de Heere wonderlijk. Wees maar blij dat wij niet vervolgd worden. Maar vergeet niet dat de Heere ook van jou vraagt om Zijn Woord door te geven aan allen die nog nooit van Hem gehoord hebben. Een grote opdracht! En mag jij de naam van christen al echt dragen, of is het alleen in naam?

Lezen: Handelingen 11:19-30

Paulus stond er bij

Dat ik daar ook bij stond. Handelingen 22:20b

Bij de steniging van Stéfanus paste Saulus op de kleren van allen die stenen gooiden. Hij was blij dat die Stéfanus uit de weg werd geruimd. Zijn welverdiende loon! Saulus was toen nog onbekeerd, al dacht hij dat hij God diende, omdat hij zo'n trouwe volgeling was van de Farizeeën. Hij meende ook dat hij God behaagde door mee te helpen de gemeente te vervolgen. En nu, vele jaren later, staat deze Saulus, de vervolger, zelf voor de Joodse raad. Hij verkeert nu in precies dezelfde omstandigheden als Stéfanus. Hoe is het mogelijk! De Heere heeft het gebed van Stéfanus voor zijn vijanden verhoord. God heeft Saulus in het hart gegrepen. De Heere heeft hem een goddelijk halt toegeroepen. Toen werd de leeuw een lam. En dat niet alleen, de Heere ging van deze felle bestrijder van het Evangelie een pilaar in Zijn kerk maken. Hij werd de eerste heidenapostel. En nu, jaren later, ondervindt hij dezelfde tegenstand als Stéfanus. Maar hij mag ook getrouw blijven, net als Stéfanus. De Heere verhoort soms gebeden van Zijn kinderen na hun sterven. Zo zorgt de Heere dat Zijn werk doorgaat. En als zo'n hard hart als van Saulus door de Heere verbroken kon worden, dan kan de Heere ook jouw hart verbreken als dat nog onvernieuwd is. Je kunt nog bekeerd worden, hoe ongevoelig of koud je hart ook is. Vraag er maar veel om.

Lezen: Handelingen 22:1-21